

IN MEMORIAM

Aan de hand van meester Keimpe

Keimpe Strikwerda bleef meester Keimpe, ook al was hij al lang een bevlogen schooldirecteur. Hij kende alle kinderen van Het Slingertouw in Heerenveen van naam en verhaal en kon in iedereen het beste zien. Voor een persoonlijk verhaal over de geliefde onderwijsman Keimpe Strikwerda (61) is het belangrijk om naar de plek te gaan waar zijn hart lag: op school.

Zijn vrouw Froukje en zoons Rick en Christiaan zeggen: „Wij weten immers hoe goed en warm hij voor ons was, als man, vader en pake. Maar zijn natuurlijke motivatie was goed onderwijs. Dat was het beste in anderen naar boven brengen, in het aanmoedigen en verbinden van mensen.” Zo benaderde hij niet alleen de kinderen – hij kende alle ruim vierhonderd bij naam en verhaal – maar ook de ouders, zijn collega's en vakgenoten.

Keimpe Strikwerda kon je net dat ene zetje geven waardoor je iets klaarspeelde waarvan je zelf niet eens wist dat je het in je had.

De directiekamer van openbare basisschool Het Slingertouw in Heerenveen is in korte tijd veranderd van functionele ruimte naar een liefdevol en troostrijk monument voor meester Keimpe. Tientallen tekeningen zijn als kleurige slingers tussen de muren gespannen. De kinderen hebben er herinneringen op geschreven; aan zijn grapjes, aan zijn high fives, aan hoe fijn en vertrouwd het altijd was.

Lieve verhalen zijn er ook over

de 'tattooshop' van meester: iedere jarige leerling kreeg van hem een Slingertouw-stempel op de hand. Hij maakte er een klein feestje van. Daar kon je je op verheugen.

Nu liggen er bloemen op tafel tussen kaarsjes en een ingelijst, vrolijk portret. De computer op zijn bureau, wat paperassen: het is alsof hij hier ieder moment kan binnestappen. Afdrukken op het glas van spelende kinderen op het plein, die hun gezicht tegen het raam duwden en even contact met hem zochten. Hij nam daar altijd de tijd voor.

Na een ziekbed van drie maanden is Keimpe Strikwerda op zondag 18 januari thuis overleden.

De laatste zomervakantie was juist zo heerlijk geweest. Met Froukje had hij drie weken met de camper door Zweden en Noorwegen gezwoven. Eenmaal thuis, rond de start van het nieuwe schooljaar, openbaarden zich ineens symptomen. De diagnose uitgezaaide nierkanker kwam onverhoeds en liet weinig ruimte over voor grote toekomstplannen. Maar het zou fiftyfifty worden. De Strikwerda's hebben zich met overtuiging en hoop vastgeklampt aan de helft. Hij was toch nooit ziek?

Keimpe zijn onderwijsloopbaan begon al vroeg. Na de pedagogische academie stond hij eerst voor de klas in De Knipe, waar het jonge gezin toen woonde. Zijn eigen jongens wilde hij nooit lesgeven; hij was bang dat hij misschien strenger dan anders voor ze zou

Keimpe Strikwerda 1964 - 2026

zijn. Op zijn 28ste kon hij al schoolhoofd worden (een duobaan) van openbare basisschool De Brêge in Scharsterbrug. Keimpe Strikwerda ging de boeken in als een van de jongste directeuren binnen Skarsterlân, de koepel.

Hij had altijd een visie, idee of oplossing en zocht de grenzen van beleidsplannen of onderwijswetten op om zijn doel te bereiken. Hij kon ze zelfs een beetje oprekken als het moest. Goede scholing voor alle kinderen stond altijd voorop. Geldpijn is chronisch op scholen, maar hij wist altijd potjes te vinden om een geschikte onderwijzer aan te stellen, een nieuw lokaal in te richten of om te voorkomen dat groepen uit nood samengevoegd moesten worden. Strikwerda was een zeer bevlogen ambassadeur van de

Human Dynamics-filosofie. Dat persoonlijkheidsmodel, gericht op onderwijs en teambuilding, deelt mensen in op basis van de manier waarop zij informatie waarnemen, verwerken en beslissingen nemen. Dit levert drie types op: 'mentaal' (de denkers en analisten), 'emotioneel' (met de focus op gevoel en relatie) en 'fysiek' (de doeners). In de school hangen vrolijke illustraties met tekstballonnen over Human Dynamics.

Die herinnerden Strikwerda en zijn collega's iedere dag aan hoe belangrijk dynamiek is voor een ambitieuze en harmonieuze school. Ook op het gebied van pedagogiek inspireerde dat hem om het gedrag van kinderen nog beter te begrijpen.

Voor zijn team selecteerde hij met veel zorg collega's met een persoonlijkheid die goed paste in de mix op Het Slingertouw. Zijn netwerk in het onderwijs was groot en binnen die wereld was hij – charismatisch en lenig in de omgang – degene die de mensen met elkaar verbond. Hij had van die vaste uitspraken, vertelt zijn gezin met een glimlach. 'Sunder relaasje gjin prestaasje' was er eentje. Net als 'sunder bliere minsken krijst noait in goeie skoalle'.

Aan de hand van meester Strikwerda durfde iedereen wat meer.

Hij was altijd nieuwsgierig naar de ander, spoorde verborgen talenten op en moedigde je aan om onbevreesd dromen na te jagen. Zo ging dat in het onderwijs, waar hij

een energieke inspiratiebron was voor veel collega's, maar ook voor zijn zo dierbare gezin. Hij motiveerde Froukje om een langgekoesterde wens uit te laten komen: een eigen schoonheidssalon aan huis. Hun zonen Rick en Christiaan gaf hij alle vertrouwen bij het opstarten van hun eigen carrières.

Hij had altijd een visie, idee of oplossing

Keimpe Strikwerda was heit, man, trotse pake van Sverre en Imme, meester, directeur, leerling van het leven. Hij zou in de herfst veertig jaar in het onderwijs zitten. Hij keek ernaar uit om dat jubileum te vieren.

Toen de dood onvermijdelijk bleek, sloot hij vrede met het lot. En hij drukte zijn gezin op het hart: blijf niet vasthouden aan dit kleine stukje ziekte en verdriet. Het leven met elkaar was zo mooi en goed geweest, er was zoveel om dankbaar voor te zijn. Koester dat. Kijk vooruit.

Naschrift: Keimpe Strikwerda komt uit een gezin met twee kinderen. Zijn broer Erik is vijf jaar geleden overleden, dat was een groot verdriet. Afgelopen zondag, twee weken na de dood van Keimpe, is ook vader Chris Strikwerda (86) gestorven. Aan een gebroken hart, laat de familie weten.

RIXT OENEMA